

נוסחת הריב"ן

מקמיה א' וקשה דהיאך סבור דלא יאמר נעשה כלל מוסיף על הפרט
לכך נראה דה"ק לכתוב חרזן וזו: ה' **דרכי** הביתים ב' דהיינו גוף
העצב והכי משמע לישנא דקרא מחמירינן ועד ז' פירוש מה שצין
חרזן לז' וקשה דהיאך גוף העצב וכבר כתב ענינים לבן פר"מ

שליש רחוק פני החמה ואיום מחבלין
כל כך ולא יחיו גדולים ופולס ואלה
אחרי אונטקיר ודן בן בנימין ואלה
כבר מרביין אפי' בוסר מעמין הפרט
ושמא יכל רביעי' מעוסר לפי
שבוטק יכל לכלל ענבין גדולים ועוד
י' לא חלו ועד מרביין בן בנימין
הוי' מרביין הפרט בן בנימין
לא בוסר ועד י' לקנין פירוש ראשון
ובי' פירוש אס' לוקט האולן בן
החרגל בן כית' ואכלו לוקה ולא
אחרי' דבעלה דעמו אלל כל אדם והא
לא שמעין שבי' מענבין דקרא:
שני' חיצים כהים בתוך העוב

התלמידי חכמים או כות מן חזקו אינו חייב
על שאלת הגרעין והקליפה
המיוצגת: **סבר** לה בר' אביו
דרביי רבוי וסיועו: וכלי אלעזר מן
כ"ח בן עזריה דרש ורבי למטו
דכ"ל: **ואיבעית** אימא ברבנן.
וספר ורתי ליה לר"א [צ"ע] מלחיה
דרבנן ורתי שמעי מיה דר' חמא
לכ"ה [צ"ע] לחודיה לכחור כרמא
מחרגים ועד ו' לגבי פתי קודם
הכלל ולי לדרשא דפרט וכלל ופרט
דרבנן לחודיה חזון וכלל לכחור או
הלניס (וא שני) חזון או חרץ חז
שניה גשון רביס או שניה גשון
יחד אלס ש"מ רבי אלעזר צ"ע:
ורבי אביו דרביי רביה וסיועו:
חזון ורתי מלחיה ורתי ור' א"א

יצא וי"ל דל"כ הוה לו לתלכו ככ"מ שאנו דורשין בכלל
 יתן דרש' ליה בכלל ופרט וכלל בהוכיח ככ"מ (ד' טו) ל
 ולא מליש שר' אלעזר חולק על מדות הללו וירביה וי
 ובעדס ומש"ה אשעיטו לא לגמרי כ' במקום שאין קבל
 וכלל אינו יכול או דרשו' כריביה ומיעוט ורביה שקל קבל
 וכלל ה' (במשמע דרשא להאי קרא ר' יוסי אומר דכס
 ב' אית ליה בעלמא פרט וכלל ופרט דלי הוי דרש במי
 ו' ולא איה דרש מיעוט חלל' אלעזר ב"ע דרש ויה
 דלי דרש ליה בפרט וכלל' לפי דמדה דמעט דרש' ויה
 גבי מיר לדרשא כדבגן ויש לומר הואיל דנעלמא דרש' כל
 ופרט יתן לדרש הואיל דכדבז מקומות לא יתן כלל ופרט
 ואין לו מה לדרוש מפרט אחרון דרשא אחרת' או אידו
 דיתן לא משמע כלל' לא אלעזר דמה יתן דהכתוב לא
 דהיינו פרט: וכל כלל. דמשמע על ד' דכר: בהמה לש
 דאשכחן דרשא כלל ופרט וכלל דלא פליג ר"א היינו
 ומו' רבנן מכלל ופרט וכלל: **רבא** אמר נפקא צ"ה מ
 כדבגן מן השכנים או מן העוים לעולה וזכר תמים קריבגן
 א"ל פרט וכלל ופרט. וי"מ: דפרטא משמע לתעוט רובע
 נדרוש ליה מה הפרט מפורש שלא נעבדה בזה עבירה
 וי' פרה דלא נעבדה בזה עבירה בגופו (ואדרבה) י' קשה
 עוים אי נרבעו כמו לא נרבעו וע"ק דרובע ורבע נפס
 שנים דתסח ככס משמע בן שנה וסחן קין משמע בת שנה
 וס נרבעי מכלכל' אפילו ב' שנים: **וריקל** מ"הא קרא
 וס דמשמע מתקנ' בהמה ולא כל בהמה למעוטי מיה: ה' א'
 נקד ואין (חזר ופרט) הרי אחת דן כעין הפרט מה הפ
 כעין הפרט ויקדן מהר"ן דהאי כלל' לרביי שור (הב'
 רבן ה': **א"ל** מ"הא צ"בא כמשמע. מיעוטא דחיה ל
 במיב' מן הבהמה ומן החיה ואף על גב דמן מן מש

Tél.FR: 01.80.91.62.91 - Tél.ISR: 077.466.03.32 - contact@torah-box.com